

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/243/2021                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 1214216173                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.02.2023                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Brňák              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2023:1214216173.3 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T. Q., bytom v D., J. XX, zastúpeného Mgr. Martinom Majerčíkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Krajinská 30, proti žalovanej Bc. J. Q., bytom v D., N. XX, zastúpenej JUDr. Petrom Bilkovičom, advokátom so sídlom v Bratislave, Strojnícka 8, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 19C/181/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2021 sp. zn. 5Co/63/2020 takto

### rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2021 sp. zn. 5Co/63/2020 z r u š u j e a v e c m u vracia na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 24. mája 2018 č. k. 19C/181/2014-181 rozhodol tak, že z vecí patriacich do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“) prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu (vo výroku presne špecifikované) hnuiteľné veci v zostatkovej hodnote 1 519,31 € (prvý výrok), do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal (vo výroku presne špecifikované) hnuiteľné veci v zostatkovej hodnote 676,96 € (druhý výrok) a žalobcovi prikázal zostatok nesplateného hypotekárneho úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 13. júna 2011 poskytnutého obchodnou spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., v zostatkovej sume 10 531,85 € k 9. novembru 2013 (tretí výrok). Zároveň rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej na úplné vyrovnanie podielov sporových strán sumu 421,177 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (štvrtý výrok), každej zo sporových strán uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok 66 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (piaty a šiesty výrok), žiadnej zo sporových strán nepriznal právo na náhradu trov konania (siedmy výrok) a vo zvyšku žalobu zamietol (ôsmy výrok).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu ostatným rozsudkom z 30. marca 2021 sp. zn. 5Co/63/2020 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich

skutočností, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil. Vzhľadom na skutočnosť, že v celom rozsahu sa stotožnil i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil sa odvolací súd v odôvodnení potvrdzujúceho rozhodnutia na skonštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie [§ 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)].

2.1. V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie neodôvodnil, ako dospel k sume 5 028,27 €, ktorú odpočítal v prospech žalovanej, uviedol, „že žalobca a žalovaná preukázateľne počas ich nájmu bytu na I. ulici X v D. tento zhodnotili čiastočnou rekonštrukciou na ktorú si manželia zobrali úver vo výške 11.000 eur (z tohto úveru boli zakúpené nové bezpečnostné dvere, kuchyňa - doplnenie skriniek, digestor Electrolux a ďalšie). Z vykonaného dokazovania je preukázané, že matka žalobcu tento byt neskôr predala za 65.000 eur a z týchto peňazí žalobcovi jeho matka vrátila jeho časť investície bytu. Suma 5.028,27 eur ktorú súd odpočítal od sumy 10.531,85 eur v prospech žalovanej, je čiastka, ktorú na základe dokazovania súd prvej inštancie považoval za preukázanú investíciu a refundáciu nákladov rodičom žalobcu z tohto úveru do bytu žalobcovej matky“.

2.2. V súvislosti s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie prikázal žalobcovi zostatok nesplateného ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva, odvolací súd uviedol, „že súd prvej inštancie postupoval správne. Napriek tomu, že žalobca v konaní uvádza, že spláca uvedený hypotekárny úver aj v priebehu konania, počas súdneho konania žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz o tom, aký iný nesplatený zostatok hypotekárneho úveru manželom zostáva splatiť (napr. výpis z účtu)“.

3. Tomuto (ostatnému) odvolaciemu rozsudku predchádzal (taktiež) potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu z 28. marca 2019 sp. zn. 5Co/277/2018 (ďalej aj „predchádzajúce odvolacie rozhodnutie“), ktorého nosné dôvody zodpovedali v podstate vyššie uvedenému (bod 2, 2.1. a 2.2.).

3.1. Predchádzajúce odvolacie rozhodnutie bolo na základe dovolania žalobcu zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) z 13. februára 2020 sp. zn. 7Cdo/308/2019. Dovolací súd v podstatnom vytýkal odvolaciemu súdu, „že ... sa v odôvodnení vôbec nezaoberal odvolacou argumentáciou žalobcu, ktorá si vyžadovala špecifickú odpoveď a ktorá mohla mať zásadný význam pre rozhodnutie vo veci. Žalobca v odvolaní namietal, že zostatok spoločného dlhu manželov vzniknutý z nesplateného hypotekárneho úveru mal byť vyporiadany ku dňu rozhodnutia o vyporiadaní BSM, a to tak vo vzťahu k dlžnej istine, ako aj vo vzťahu k príslušenstvu tejto pohľadávky. Táto otázka bola podľa názoru dovolacieho súdu vzhľadom na okolnosti daného prípadu pre posúdenie veci podstatná a ... odvolací súd ... sa žiadnym konkrétnym relevantným spôsobom s uvedenou relevantnou argumentáciou žalobcu nevysporiadal; za takéto nemožno považovať repliku uvedenú v bode 23 odôvodnenia jeho rozhodnutia. Podobne odvolací súd primeraným spôsobom nereagoval ani na odvolaciu výhradu žalobcu o nedostatočnom odôvodnení predovšetkým základu sumy 5028,27 €, keď (iba) odkázal na formuláciu prvostupňového súdu na str. 11 odôvodnenia jeho rozhodnutia. V tomto ohľade mala matka žalobcu uvedenú sumu mu vrátiť, čo žalobca poprel tvrdiac, že z vykonaného dokazovania toto ani nebolo dostatočne preukázané. Odôvodnenie odvolacieho rozhodnutia v namietaných súvislostiach preto nemožno hodnotiť inak, ako absolútne formálne a arbitrárne“.

4. Proti ostatnému rozsudku odvolacieho súdu (bod 2) podal včas dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), a to podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, v ktorom najskôr uviedol, že odvolací súd v ostatnom jeho rozhodnutí odignoroval zrušujúce dovolacie uznesenie (bod 3.1.), keď nereagoval, neodstránil, prípadne veľmi nedostatočne reagoval na vytýkané vady konania zo strany dovolacieho súdu. Navrhol, aby najvyšší súd napadnuté odvolacie rozhodnutie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby mu najvyšší súd priznal náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

4.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP žalobca namietal nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov, keď odvolací súd v rozpore so skutočnosťou v bode 23 jeho dôvodov tvrdil, že „počas súdneho konania žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz o tom, aký nesplatený zostatok hypotekárneho úveru manželom zostáva splatiť (napr. výpis z účtu)“, hoci on tak opakovane urobil (napr. podania z 1. februára 2019 a 5. júna 2020).

4.2. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP žalobca namietal nesprávne právne posúdenie vecí v otázke vyporiadania spoločného dlhu manželov vzniknutého z nesplateného hypotekárneho úveru. Odvolací súd tento vyporiadal ku dňu zániku BSM, hoci jeho výšku mal vyporiadať k okamžiku jeho rozhodovania, „t. j. vrátane do tej doby už kapitalizovaného príslušenstva (úroky)". V tomto ohľade poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov a českého najvyššieho súdu. V neposlednom rade nesúhlasil ani so započítaním sumy 5.028,27 € v prospech žalovanej, pretože investície sporových strán (manželov) do prenajatého bytu boli pre toto konanie irelevantné a uvedená suma nebola ani preukázaná.

5. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že odvolací súd sa vyporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi žalobcu a v intenciách zrušujúceho dovolacieho rozhodnutia. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP uviedla, že žalobca neoznačil ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil. Navrhla dovolanie zamietnuť a priznať jej náhradu dovolacích trov.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre to, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je nielen procesne prípustné, ale i dôvodné.

7. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7.1. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (ods. 1). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

9. Jadrom dovolacej argumentácie žalobcu bolo (i) právne posúdenie vyporiadania spoločného dlhu manželov vzniknutého z nesplateného hypotekárneho úveru [ku dňu zániku BSM resp. ku dňu rozhodovania súdu (bod 23 prvá veta odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia)] a (ii) zmätočnosti uvádzanej odvolacím súdom, že „počas súdneho konania žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz o tom, aký nesplatený zostatok hypotekárneho úveru manželom zostáva splatiť (napr. výpis z účtu)" (bod 23 druhá veta odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia).

10. Najvyšší súd predovšetkým uvádza, že odvolací súd sa vo svojom ostatnom rozhodnutí (bod 2) nedostatočným spôsobom vysporiadal s dôvodmi uvedenými v dovolacom uznesení z 13. februára 2020 sp. zn. 7Cdo/308/2019 (bod 3.1.), ktorým bolo zrušené predchádzajúce odvolacie rozhodnutie. Tieto dôvody vôbec vo svojom ostatnom rozhodnutí nespomenul a zrušujúcemu dovolaciemu uzneseniu venoval formálnu pozornosť len v jednej vete vsunutej medzi body 17 a 18 jeho odôvodnenia, inak v celom rozsahu obsahovo i formálne totožného s odôvodnením predchádzajúceho odvolacieho rozhodnutia. Uvedená okolnosť bola sama o sebe dostatočným dôvodom na (opätovné) zrušenie

ostatného odvolacieho rozhodnutia. Uvedené platí o to viac, ak (iba) neochota vec posudzujúceho senátu odvolacieho súdu reagovať kvalifikovaným spôsobom na odvoláciu argumentáciu žalobcu (predovšetkým k otázke vysporiadania zostatku hypotekárneho úveru, pozn.) privodila ďalšie dovolacie konanie a jeho dôsledok spočívajúci v opakovanom zrušení odvolacieho rozhodnutia.

11. Prvostupňový súd „[z] vykonaného dokazovania ... ustálil, že ... Pasíva predstavujú finančný záväzok z hypotekárneho úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX, zo dňa 13.06.2011, poskytnutého Všeobecnou úverovou bankou a. s., Bratislava, v zostatkovej sume 10.531,85 € ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva. Od tejto sumy súd odpočítal sumu 5.028,27 € v prospech žalovanej, ktorá suma predstavuje preukázanú investíciu a refundáciu nákladov rodičom žalobcu z tohto úveru do bytu žalobcovej matky, a ktoré mu jeho matka po rozvode manželstva a predaji bytu vrátila a v tejto časti žalobu zamietol. Súd zostatok celého nesplateného úveru v sume 10.531,85 € prikázal ... žalobcovi s prihliadnutím na započítané investície, ktoré mu boli matkou vrátené." (bod 20 odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia).

11.1. Žalobca v podanom odvolaní (č.l. 200 a nasl. súdneho spisu) okrem iného uvádzal, že zostatok spoločného dlhu mal byť vyporiadany „jednak ku dňu rozhodnutia a zároveň ... aj vo vzťahu k príslušenstvu tejto pohľadávky" a požadoval od odvolacieho súdu, aby vykonal „dokazovanie za účelom zistenia aktuálneho zostatku úveru ... ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu". Žalobca v odvolaní tiež uviedol, že v tomto ohľade argumentoval aj v rámci prvostupňového konania, a to vo vyjadrení zo 14. mája 2018, čo prvostupňový súd odignoroval. Z obsahu súdneho spisu najvyšší súd zistil, že v podobnom duchu reagoval právny zástupca žalobcu v rámci záverečnej reči na pojednávaní dňa 24. mája 2018 (č. l. 170 a 171 súdneho spisu). Uvedenú argumentáciu v rámci odvolacieho konania zopakoval žalobca v jeho podaní z 1. februára 2019 v rámci ktorého predložil aj potvrdenia o úhrade mesačných splátok dlhu. V podaní z 5. júna 2020 žalobca oznámil odvolaciemu súdu, že dňom 18. novembra 2019 splatil celý dlh v sume 16.170,82 € (istina a príslušenstvo), ktorú skutočnosť doložil aj potvrdením VÚB banky (č. l. 383 a nasl. súdneho spisu).

11.2. Odvolací súd rozhodol vo veci 30. marca 2021 (teda v čase, keď úver a jeho príslušenstvo mali už byť v celosti uhradené, pozn.) a k vyššie uvedenému (iba) uviedol: „Na námietku žalobcu o tom, že súd prvej inštancie prikázal žalobcovi zostatok nesplateného ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne. Napriek tomu, že žalobca v konaní uvádza, že spláca uvedený hypotekárny úver aj v priebehu konania, počas súdneho konania žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz o tom, aký iný nesplatený zostatok hypotekárneho úveru manželom zostáva splatiť (napr. výpis z účtu) (bod 23 odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia).

12. Podľa názoru dovolacieho súdu nezodpovedá pravde tvrdenie odvolacieho súdu, že „počas súdneho konania žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz o tom, aký nesplatený zostatok hypotekárneho úveru manželom zostáva splatiť (napr. výpis z účtu). Žalobca tak urobil nielen v rámci odvolacieho konania, ale tiež v rámci prvostupňového konania (bod 11.1.).

12.1. Aj keby sa odvolací súd riadil úvahou, že žalobca predložil len neúplné dôkazy resp. nie včas - dovolací súd uvádza, že súd v konaní o vyporiadanie BSM zisťuje predovšetkým skutkový stav veci potrebný na posúdenie rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva a na použitie zásad uvedených v § 150 OZ. S výsledkami vykonaného dokazovania sa súd musí náležite vyporiadať, dbať na to, aby výrok súdneho rozhodnutia bol čo najpresnejšie formulovaný a jeho odôvodnenie zodpovedalo zásadám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozsudku musí byť jednoznačne zrejmé, ako súd dospel k sume, ktorú je jeden z manželov povinný zaplatiť druhému titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva; výpočet tejto sumy musí byť natoľko prehľadný, aby sa ktokoľvek mohol presvedčiť o jeho správnosti. Na rozhodnutie súdu o vyporiadaní BSM treba podľa slovenskej rozhodovacej praxe hľadieť ako na jednotný celok, ktorý má komplexne vyporiadať doterajšie práva strán z bezpodielového spoluvlastníctva manželov a konštituovať ich nové práva a povinnosti (pozri aj 3Cdo/174/2012).

12.2. Konanie o vyporiadaní BSM je síce možné začať iba na základe žaloby, avšak súd nie je viazaný žalobným návrhom a môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, pretože z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami (§ 216 ods. 2 CSP). Súd vykonáva vyporiadanie podľa svojej úvahy v zmysle zásad vyplývajúcich z § 150 OZ. Navrhovaným spôsobom vyporiadania, najmä z hľadiska toho, ako treba vyporiadanie vykonať, komu

majú byť prikázané jednotlivé časti spoločného majetku a ocenením vecí, súd nie je viazaný. Procesným dôsledkom tejto skutočnosti je, že rozsudok o vyporiadaní nemôže nadobudnúť právoplatnosť iba v niektorom výroku vo veci samej alebo iba ohľadom niektorých vyporiadavaných položiek (§ 367 ods. 2 CSP). Táto viazanosť súdu sa prejavuje aj tým, že odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania, ktorým sa odvolateľ domáha preskúmania rozhodnutia o vyporiadaní (§ 379 písm. c/) CSP).

13. Žalobca tiež namietal nesprávne právne posúdenie otázky vyporiadania spoločného dlhu manželov vzniknutého z nesplateného hypotekárneho úveru, t. j. či tento mal byť vyporiadaný ku dňu zániku BSM resp. ku dňu rozhodovania súdu (body 4.2. a 9).

13.1. V tejto súvislosti bolo v okolnostiach danej veci podstatným, že k času rozhodovania odvolacieho súdu (30. marca 2021) mal byť dlh z hypotekárneho úveru žalobcom v celosti uhradený v sume 16.170,82 € (18. novembra 2019). Pokiaľ toto tvrdenie žalobcu zodpovedá realite (predložil o tom aj potvrdenie banky, pozn.), potom uvedená okolnosť má nepochybne svoj význam tak k výroku III. ostatného prvostupňového rozsudku, ktorý bol (tiež) odvolacím súdom potvrdený, ako aj k výške sumy pre účely vyporiadania.

13.2. Ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 OZ (viď § 149 ods. 1 OZ). Vyporiadanie BSM podľa § 150 OZ pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka jednotlivých hodnôt účastníkov - bývalých manželov. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Vyporiadanie BSM sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia.

13.3. V rozhodovacej praxi dovolacieho súdu bol ustálený názor, že pri oceňovaní (hnutelných a nehnuteľných) vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu (viď R 42/1972, 3Cdo/56/2008, 5Cdo/95/2008, 2Cdo/176/2011, 3Cdo/174/2012). Ustálenú súdnu prax predstavuje tiež judikát R 22/1991 podľa ktorého ak mali spoločnú pôžičku manželia, ktorí sa rozviedli, a o ich spoločnom majetku platí to, čo je ustanovené v § 149 ods. 4 OZ, potom sa ten z bývalých manželov, ktorý zaplatil celý dlh z tejto pôžičky (alebo viac ako jednu polovicu), môže žalobou na súde domáhať, aby mu druhý z bývalých manželov nahradil to, čo mal na tento dlh platiť podľa rovnakého podielu ich obidvoch na tomto dlhu.

13.4. V podobných súvislostiach je potrebné posúdiť aj v čase súdneho rozhodovania už uhradený spoločný dlh sporových strán, ktorý reálne existoval ku dňu zániku BSM. Najvyšší súd v tomto ohľade vychádzal (aj) z nosných dôvodov rozhodnutia českého najvyššieho súdu sp. zn. 22Cdo/14/2006. Ak bol spoločný dlh sporových strán uhradený až po zániku BSM, potom v prípade jeho uhradenia pred rozhodnutím súdu o vyporiadaní sa žiadnemu z účastníkov k úhrade už neprikazuje, pretože prikázať možno iba existujúci majetok; nie je totiž možné rozhodnutím súdu (výrokom jeho rozhodnutia) prikazovať už uhradený dlh, či zaniknutú pohľadávku resp. zničenú vec. Pokiaľ sa niektorý z manželov po rozvode manželstva podieľal na zaplatení spoločného dlhu zo svojich výlučných prostriedkov, zohľadní sa táto skutočnosť v rámci celkového vyporiadania podľa § 150 OZ (zo svojho na spoločné, pozn.). Zároveň platí, že „cenu v čase rozhodovania“ predstavuje v takomto prípade - od zániku BSM uhradenú výšku tak istiny úveru, ako aj jeho príslušenstva (úroku).

14. Pokiaľ žalobca v rámci podaného dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP namietal aj nesprávne právne posúdenie započítania sumy 5.028,27 € v prospech žalovanej (bod 4.2.), uvedená námietka má vzhľadom na ďalej uvedené povahu skutkovej a nie právnej otázky. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (nie skutkovú) hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie. Otázka relevantná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania. Dovolací súd už opakovanne judikoval, že sama polemika s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika prístupu odvolacieho súdu k právnemu posudzovaniu vecí významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 CSP.

15. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

16. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). O trovách dovolacieho konania preto rozhodne odvolací súd.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.